

Kongl. Maj:ts Tal

på Riks-Salen, vid Riksdagens öppnande,

den 17 Januari 1877.

Gode Herrar och Svenske Män!

Sedan Jag sist på detta rum såg Eder församlade, har åter förflutit ett år af ostörd fredlig utveckling för den skandinaviska halföns folk; och medan mörka moln hotande lägrat sig öfver andra delar af Europa, hafva de icke kastat någon skugga öfver våra förhållanden till främmande magter.

Väl är ingen från sorger och bekymmer befriad, och det flydda året har ej heller för oss varit utan dem. Jag sörjer bortgången af Min högt älskade Moder, som under mer än ett halft århundrade lefvat och verkat ibland Sveriges folk, hvars kärlek hon genom dygder och välgörenhet i rikt mått förtjenat. I den allmänna saknaden kring hennes bår har Jag funnit en för Mitt hjerta dyrbar tröst.

Viktiga frågor påkalla Eder uppmärksamhet under det nu började riksmötet.

Till afhjelpande af länge insedda brister i vår lagstiftning skola Eder pröfning underställas utarbetade förslag till utsökningslag och till lag om författares rätt till sina skrifter.

I fråga om landtförsvaret komma omfattande förslag att Eder föreläggas. Vi ega icke rätt att, på grund af skilda meningar om sättet för det slutliga ordnandet, uppskjuta att vidtaga äfven sådana åtgärder, som för hvarje försvarsplan äro oundgängliga. Å alla sidor erkännes, att en utsträckning af värnpligten är nödvändig.

Bih. till Riksd. Prot. 1877. 1:a Saml. 1:a Afd.

Det är i främsta rummet till en sådan utsträckning, som Jag begär Edert bifall genom antagande af en lag om den allmänna värnpligten, så affattad, att den, med en framdeles tillräckligt förlängd vapenöfning för de värnpligtige, kan utgöra grunden för en härordning, uteslutande byggd på värnpligt.

I sammanhang härmed anser Jag någon lättnad i rust- och rothållares besvär kunna medgifvas.

Emot det att den allmänna bevillningen rättvisare fördelas och kommer att utgå för alla fastigheter efter samma grund, föreslår Jag jemväl en så stor nedsättning af grundräntan, som kan ske utan att någon annan skatt behöfver höjas för statsbehöfvens fyllande.

Till Eder vill Jag ock hemställa om upphörande af bergverkstionden, till båtнад för en näring, som tryckes af denna till sina verkningar icke väl beräknade skatt.

I öfverensstämmelse med Edra vid sistlidna riksdag fattade beslut har en jemkning redan skett af vissa på jorden ensam hittills ojemnt hvilande besvär. Att ändamålsenligt ordna äfven andra sådana, och deribland skjutsen samt väghållningen, utgör föremål för Mina omsorger.

Arbetet med embetsverkens organisation fortgår oafbrutet, och förslag till reglering af flera bland dem på redan godkända grunder komma att till Eder framställas.

Bland anslag, dem Jag inom befintliga tillgångar af Eder äskar, måste jag å nyo upptaga medel till förbättrad pensionering af arméns befäl, äfvensom hvad för flottan är nödigt, så framt vi, vid försvaret af vårt land, skola kunna draga tillbörlig fördel af dess hafomflutna läge.

Räknande på Edert bistånd att tillgodose så väl dessa som öfriga statsändamål förblifver Jag Eder, gode herrar och svenske män, med all Konungslig nåd och ynnest städse välbevågen.

